

Foreningsidrætten vol.2

Af Janni Petersen, projektchef i Skole OL

Jeg er gravid! Det betyder, at jeg snart skal på barsel og passe en lille ny, som en dag skal vokse op og sammen med sine klassekammerater stille op til Skole OL. Det håber jeg i hvert fald.

Jeg arbejder lige nu på Skole OLs kommende handlingsplan og forsøger hermed, sammen med mine kollegaer, at sætte retningen for Skole OLs fremtid.

Hvordan fremtiden kommer til at se ud, kan man kun gætte på, men jeg ser ikke en fremtid uden skole og idræt – tværtimod. Jeg tror, at idræt og bevægelse kommer til at fylde endnu mere på skolerne. Skolen er nemlig en helt central arena for at skabe det bedste fundament for, at børn kan få vakt interessen for et aktivt liv.

Skole OL vil derfor i fremtiden arbejde på at flytte sig endnu tættere på skolerne og blive entydigt forankret og anerkendt, som en af Danmarks største indsats for at få børn og unge til at dyrke mere idræt, både i skolen og i deres fritid.

Et kig i krystalkuglen

Når jeg kigger i krystalkuglen, ser jeg for mig et Skole OL, som er kommet på skoleskemaet på landets skoler; fra indskoling, til mellemtrinnet og udskoling – hele vejen til prøven i idræt. Foreningerne er rykket ind i skolen, og der tilbydes idrætsaktiviteter efter skoletid. Det betyder, at Skole OL både tilbyder træningsforløb og stævneaktivitet for skolerne i skoletiden – tilpasset elevernes kompetencer og læringsmålene for de forskellige klassetrin, og idrætsaktiviteter efter skoletid, i SFO'erne, i samarbejde med pædagoger og Skole OLs foreninger.

Større fokus på og støtte til foreningsidrætten

Det bliver desværre nok ikke mens jeg er på barsel, at det sker – slet ikke. Det kræver nemlig,

at der bliver sat fokus på potentialerne i foreningsidrætten. Det er problematisk, at der, som foreningsidrætten er organiseret i dag, ikke er mulighed for at tilbyde foreningsidræt hverken i eller lige i forlængelse af skoletiden – det er tidligst sidst på eftermiddagen og om aftenen, at det er muligt at møde trænere og andre frivillige i foreningerne.

Det er på tide, at der kommer mere fokus på og støtte til foreningsidrætten, så trænere kan uddannes, ansættes og få mulighed for at rykke ind på skolerne. Det tror jeg, er helt afgørende, hvis vi vil sikre os mod, at flere og flere børn og unge bliver inaktive, overvægtige og udvikler livsstilssygdomme.

“Turpas” i børnehøjde

Jeg mener, at der er brug for, at foreningsidrætten gentænkes – foreningsidrætten vol.2.

Alle børn skal have adgang til idræt – og mødes på deres arena, på skolen. De skal ikke være afhængige af om deres forældre kan køre dem eller om der er råd til dyre kontingenter. Der skal være lige adgang til at dyrke idræt i en forening og børnene skal ikke bindes op på faste foreningsmedlemskaber. Det skal være muligt at købe “et turpas”, som gør det muligt at shoppe rundt mellem forskellige sportsgrene. Jeg tror på, at for skabe det bedst mulige afsæt til, at børn kan forblive idrætsaktive, så skal de mødes i øjenhøjde og have lov til at prøve mange forskellige idrætter, før de møder krav om specialisering. De skal have mulighed for at undersøge deres motoriske bevægelseslandskab for på den måde at kunne finde deres rette hylde. Denne mulighed får de desværre ikke i den måde foreningsidrætten er organiseret i dag.

I Skole OL vil vi sikre en fremtid, hvor foreningsidrættens potentialer udnyttes bedre. Vi vil arbejde aktivt for, at foreningerne kan få en plads i skolen og hermed bane vejen for at alle børn kan blive en del af et aktivt foreningsliv.